

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.

LETNIK XL.

1920.

ŠTEVILKA II.

VIDA JERAJEVA:

TJA K MUČENICI ...

Tja k mučenici Luciji
šla je na romarsko stran,
ker srce mirno več ni ji,
mati treh žalostnih ran.

Tri ji sinove je vzelo, —
vojske nas brani, o Bog! —
ni ji srce več veselo,
mrtvih sinov čuje stok.

Plačat tri črne gre maše,
lire tri v dlani tišči ...
„Oj, zakaj lire so naše,
rdeče slovenske krvi!“

Pa se utrujena skloni,
strne se trava do tal;
lice na rože nasloni, —
v hipu sen v dušo ji pal...

Dvigne se prvo obličje.
„Sinko moj, ti? O počij!“
„Težek grobič mi je, mati,
Slišim vaš jok iz noči!“

Dvigne se drugo obličje.
„Sinko moj, ti? O počij!“
„„Mati, trd bič je, o mati,
kdo ga nad vami vihti?““

Dvigne se tretje obličje.
„Sinko moj, ti? O počij!“
„„Maša za nič je, o mati,
oj, na teh lirah je kri!““

*čisto prubensko
slovenska prub*

In zaihtela je mati...
Trudna zave se na tleh.
„Črne tri maše ne brati!
Bog prizanesi ta greh!“

Laške tri lire razsuje
v sever: „O pridi, vihar!
Sveta Lucija naj čuje:
„Vrnem se, — čist bo denar!“

*Vidi se v Vidi Jeraž - Volel Praven
petnikova prubna kri. Vida
he, tava v Gubljanski meglji -
jarko prubensko bolno je v petu
Peto, 24/2 920*

MIRAN JARC:

GLUHE NOČI.

Polnoč ura je odbila,
misel se še ni vziskrila;
skozi okno hlad prši...
Trudne, trudne so oči. —

Česa iščem v tej temini?
Kje so zvoki v tej glušini?
Roke pnejo se v praznine
srce drami si spomine.

Kdo si, ki veliš mi bdéti?
Da te mogel bi uzréti!
Tiho bi se izgovorila,
spet bi duša mirna bila.

Če kaj je tako neprij - jutem!